

ՅՈՎՆԱՆԻ ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՆԸ

ՅՈՎՆԱՆԻ ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՆԸ

1

«Տէրոջ խօսքը Ամաթիի որդիին՝ Յովնանի Բուղղուեցաւ՝ ըսելով. **2** «Կանգնէ՛, գնա՛ Նիհուէ մեծ քաղաքը, եւ գոչէ՛ անոր դէմ, քանի որ անոնց չարութիւնը իմ առջեւ բարձրացաւ»: **3** Բայց Յովնան կանգնեցաւ որ Տէրոջ ներկայութենէն Թարսիս փախչի: Յոպպէ իջաւ, ու նաւ մը գտաւ՝ որ Թարսիս կ'երթար. անոր վարձքը վճարեց եւ անոր մէջ մտաւ, որպէսզի անոնց հետ Թարսիս երթայ՝ Տէրոջ ներկայութենէն **հեռու**:

4 Սակայն Տէրը ծովուն մէջ մեծ հով մը Դրկեց. ծովուն մէջ այնպիսի մեծ մրրիկ մը եղաւ, որ նաւը փշրուելու վտանգին մէջ էր»: **5** Նաւաստիները վախցան, եւ իւրաքանչիւրը իր աստուծոյն աղաղակեց. ապա նաւուն մէջի առարկաները ծովը նետեցին, որպէսզի **գայն** անոնցմէ թեթեւցեն. իսկ Յովնան նաւուն փտրջը իջնելով պառկած էր, ու խորունկ կը քնանար: **6** Ուստի նաւապետը անոր մօտեցաւ եւ անոր ըսաւ. «Քեզի ի՞նչ եղաւ, ո՛վ խորունկ քնացող. կանգնէ՛, գոչէ՛ քու Աստուծոյդ. թերեւս Աստուած մեր վրայ մտածէ, ու չկորսուինք»:

7 Յետոյ իրարու ըսին. «Եկէ՛ք, վիճակ ձգենք, որպէսզի գիտնանք թէ այս չարիքը որո՞ւն պատճառով մեր վրայ **հասաւ**»: Երբ վիճակ ձգեցին, վիճակը Յովնանի ելաւ: **8** Ուստի անոնք իրեն ըսին. «Հիմա իմացո՛ւր մեզի՝ թէ այս չարիքը որո՞ւն պատճառով մեր վրայ **հասաւ**: Քու գործդ ի՞նչ է, եւ ուրկե՞ կու գաս. քու երկիրդ ո՞րն է, ու դուն ո՞ր ժողովուրդէն ես»: **9** Ինք ալ անոնց պատասխանեց. «Ես Եբրայեցի եմ, եւ ծովն ու ցամաքը Գստեղծող երկինքի Աստուածը՝ Եհովան կը Կաշտեմ»: **10 Այդ** մարդիկը չափազանց վախցան, եւ իրեն ըսին. «Այդ բանը ինչո՞ւ ըրիր»: Արդարեւ **այդ** մարդիկը գիտցան թէ Տէրոջ ներկայութենէն կը փախչէր, որովհետեւ անոնց պատմեր էր: **11** Ուստի անոր ըսին. «Քեզի ի՞նչ ընենք, որ ծովը մեզի համար հանդարտի», քանի ծովը Բհետզհետէ Խկ'ալեկոծէր: **12** Ինք ալ անոնց պատասխանեց. «Զիս վերցուցէ՛ք ու ծովը նետեցէք, եւ ծովը ձեզի համար պիտի հանդարտի, քանի որ ես գիտեմ թէ այս մեծ մրրիկը իմ պատճառովս ձեր վրայ **հասաւ**»:

13 Սակայն **այդ** մարդիկը **ջանացին** Ժիավարելով **նաւը** ցամաքը վերադարձնել. բայց

^ա Եբր.՝ Եհովայի

^բ Եբր.՝ եղաւ

^գ Եբր.՝ նետեց

^դ Եբր.՝ կը սեպուէր թէ պիտի փշրուի

^ե Եբր.՝ ներսի կողմը

^զ Եբր.՝ ընող

^է Եբր.՝ վախնամ

^ը Եբր.՝ երթալով

^թ Եբր.՝ կը մրրկէր

^ժ Եբր.՝ ջուրը ծակելով

ՅՈՎՆԱՆԻ ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՆԸ

չկրցան, որովհետև ծովը հետզհետե կ'ալեկոծէր իրենց դէմ: **14** Ուստի Եհովայի գոչեցին եւ ըսին. «Ո՛հ, Եհովա՛, կ'աղերսե՛նք, այս մարդուն կեանքին համար մեզ մի՛ կորսնցնէր, ու մեր վրայ անմեղ արիւն մի՛ դներ. արդարեւ դո՛ւն, ո՛վ Եհովա, իրագործեցիր ինչ որ փափաքեցար»: **15** Յետոյ Յովնանը վերցուցին եւ ծովը նետեցին, ծովն ալ իր մոլեգնութենէն հանդարտեցաւ՝: **16 Այդ** մարդիկը Եհովայէն չափազանց վախցան. ուստի Եհովայի զոր մատուցանեցին եւ ուխտեր ըրին:

17 Տէրը մեծ ձուկի մը՝ հրահանգեց, որ Յովնանը կլլէ. Յովնան երեք օր ու երեք գիշեր ձուկին ^Խփորը մնաց:

ՅՈՎՆԱՆԻ ԱՂՕԹԸ

2

Յովնան ձուկին ^Մփորէն Տէրոջ՝ իր Աստուծոյն աղօթեց, **2** եւ ըսաւ.

«Իմ տագնապիս մէջ Տէրոջ գոչեցի,
Եւ ան ինծի պատասխանեց.
^ԲԴժոխքին փորէն **օգնութեան** կանչեցի,
Ու ձայնս լսեցիր:

3 Արդարեւ զիս խորխորատը՝ ծովերուն սիրտին մէջ նետեցիր,
Ու ^Գյործանքները զիս պաշարեցին.

Քու բոլոր կոհակներդ եւ ալիքներդ իմ վրայէս անցան:

4 Ես ըսի.

“Քու աչքերուդ **առջեւէն** վռնտուեցայ,
Սակայն տակաւին քու սուրբ տաճարիդ պիտի նայիմ՝:

5 Ջուրերը զիս մինչեւ անձս պատեցին,
Անդունդը զիս շրջապատեց,
^ԴԿնիւնները գլուխիս փաթթուեցան:

6 Լեռներուն ^Եխորքը իջայ,
Երկիրը իր նիգերով զիս յաւիտենապէս ^Գարգելափակած էր.
Բայց դուն իմ կեանքս փոսէն բարձրացուցիր,
Ո՛վ Տէր, իմ Աստուածս:

7 Երբ անձս իմ ներսս թալկացաւ, Տէրը յիշեցի,

^Ի Եբբ.՝ բարկութենէն կայունացաւ

^Լ Եբբ.՝ սահմանեց

^Խ Եբբ.՝ ընդերքը

^Մ Եբբ.՝ ընդերքէն

^Բ Այսինքն՝ Մեռած անձերու կայանին

^Գ Եբբ.՝ գետերը

^Դ Եբբ.՝ Ծամբերը

^Ե Եբբ.՝ ծայրերը

^Գ Եբբ.՝ շրջապատած

ՅՈՎՆԱՆԻ ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՆԸ

Եւ աղօթքս քեզի հասաւ՝ քու սուրբ տաճարդ:

8 Սուտ ունայնութիւններու նայողները

Իրենց ըլլալիք կարեկցութիւնը կը լքեն,

9 Բայց ես շնորհակալութեան ձայնով քեզի զոհ պիտի մատուցանեմ,

Եւ ըրած ուխտս պիտի կատարեմ.

Փրկութիւնը Տէրոջմէն է»:

10 Ուստի Տէրը հրամայեց ձուկին, աճ ալ Յովնանը ցամաքին վրայ փսխեց:

ՅՈՎՆԱՆԻ շՆԱԶԱՆ ԴՈՒԹԻՒՆԸ

3

Երկրորդ անգամ «Տէրը խօսեցաւ» Յովնանի՝ ըսելով. **2** «Կանգնէ՛, գնա՛ Նինուէ մեծ քաղաքը, եւ յայտարարէ՛ անոր այն Բպատգամը՝ որ ես քեզի կը հաղորդեմ»:
3 Ուստի Յովնան կանգնեցաւ ու Նինուէ գնաց՝ Տէրոջ խօսքին համաձայն: Նինուէ՞ չափազանց մեծ քաղաք մըն էր՝ երեք օրուան ուղեւորութեան տարածութեամբ:
4 Յովնան սկսաւ քաղաքը մտնելով գոչել մէկ օրուան ուղեւորութեան ընթացքին. «Դեռ քառասուն օր կայ, ու Նինուէ պիտի կործանի»:

5 Նինուէցիները Աստուծոյ հաւատալով՝ ծոմապահութիւն յայտարարեցին ու քուրձ հագան, անոնց մեծերէն մինչեւ պզտիկները:
6 Արդարեւ լուրը Նինուէի թագաւորին հասաւ, աճ ալ իր գահէն ոտքի ելաւ, վրայէն Բպատմունճանը հանեց եւ քուրձ հագաւ ու մոխիրի վրայ նստաւ:
7 Նաեւ Նինուէի մէջ՝ թագաւորին եւ իր մեծամեծներուն հրամանով՝՝ մունետիկին գոչել՝ տուաւ ու յայտարարեց. «Մարդ թէ անասուն, արջառ եւ ոչխար թող ոչինչ ուտեն, թող չարածին ու ջուր չխմեն:
8 Մարդիկ թէ անասուններ թող քուրձ հագնին եւ **ամբողջ** ոյժով Աստուծոյ գոչեն: Իւրաքանչիւրը թող հեռանայ իր չար զննթացքէն ու ձեռքերուն մէջ եղած բռնութենէն:
9 Ո՞վ գիտէ, **թերեւս** Աստուած է հրաժարի եւ արգահատի, իր բորբոքած բարկութիւնը կասեցնէ, ու չկորսուինք»:
10 Աստուած տեսաւ թէ անոնք ի՛նչպէս վարուեցան՝ իրենց չար ընթացքէն դարձի գալով. ուստի Աստուած հրաժարեցաւ այն չարիքէն՝ որ յայտարարեր էր թէ անոնց պիտի ընէ, ու **գայն** չըրաւ:

ՅՈՎՆԱՆԻ ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԳՈՒԹԸ

4

Յովնան չափազանց դժգոհեցաւ ու բորբոքեցաւ: **2** Ուստի Տէրոջ աղօթելով ըսաւ. «Ո՛հ, Տէ՛ր, միթէ ասիկա չէ՞ր ինչ որ կ'ըսէի, երբ դեռ իմ երկիրս էի. ասոր համար «Նախապէս

^ա Եբր.՝ Տէրոջ խօսքը եղաւ

^բ Եբր.՝ յայտարարութիւնը

^գ Եբր.՝ Աստուծոյ համար **իսկ**

^դ Եբր.՝ վերարկուն

^ե Եբր.՝ աղաղակել

^զ Եբր.՝ ճամբայէն

^է Եբր.՝ դառնայ

^ա Եբր.՝ վաղուց

ՅՈՎՆԱՆԻ ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՆԸ

Թարսիս փախայ: Արդարեւ գիտէի թէ դուն ողորմած, գթած, համբերատար եւ շատ կարեկից Աստուած ես, ու չարիքէն կը հրաժարիս: **3** Հետեւաբար հիմա, ո՛վ Տէր, կ'աղերսե՛մ, իմ կեանքս ա՛ն ինձմէ, քանի որ ինձի համար աւելի լաւ է մեռնիլ՝ քան ապրիլ»: **4** Տէրը պատասխանեց. «Միթէ լա՞ւ է **այդպէս բորբոքիլդ**»:

5 Յովնան քաղաքէն դուրս ելաւ, ու քաղաքին արեւելեան կողմը մնաց. հոն իրեն տաղաւար մը շինեց եւ անոր հովանիին տակ նստաւ, մինչեւ որ տեսնէ թէ ի՛նչ պիտի պատահի քաղաքին: **6** Տէր Աստուած Բողոքնիի մը Գրահանգեց որ Յովնանի վրայ բարձրանայ եւ անոր գլուխին վրայ հովանի ըլլայ, որպէսզի զայն իր վատ **վիճակէն** ազատէ: Յովնան տղենիին համար մեծապէս ուրախացաւ:

7 Հետեւեալ օրը՝ արշալոյսին՝ Աստուած ճճիի մը հրահանգեց որ տղենին ^ոկրծէ. ան ալ չորցաւ: **8** Երբ արեւը կը ծագէր, Աստուած խորշակաբեր արեւելեան հովի մը հրահանգեց, եւ արեւը Յովնանի գլուխին զարկաւ. ան ալ խամրեցաւ, ինքնիրեն ^եփափաքեցաւ մեռնիլ, եւ ըսաւ. «Ինձի համար աւելի լաւ է մեռնիլ՝ քան ապրիլ»:

9 Աստուած Յովնանի ըսաւ. «Միթէ լա՞ւ է **այդպէս բորբոքիլդ**՝ տղենիին համար»: Ան ալ պատասխանեց. «Լաւ է մեռնելու աստիճան բորբոքիլս»:

10 Այն ատեն Տէրը ըսաւ. «Դուն տղենիին վրայ խղճացիր, որուն համար չաշխատեցար ու զայն չաճեցուցիր. ան մէ՛կ գիշերուան մէջ ^բբուսաւ, եւ մէ՛կ գիշերուան մէջ **փճացաւ**: **11** Հապա ես պիտի չխղճա՞մ Նինուէի՝ այդ մեծ քաղաքին վրայ, որուն մէջ հարիւր քսան հազարէն աւելի մարդիկ կան՝ որոնք չեն **կրնար** իրենց աջ ձեռքը ^գզատորոշել ձախ ձեռքէն, **նաեւ** շատ անասուններ»:

^բ **Կամ՝** տղկանեփատի, **կամ՝** տղկաղատի

^գ **Եբբ.**՝ սահմանեց

^դ **Եբբ.**՝ զարնէ

^ե **Եբբ.**՝ խնդրեց

^զ **Եբբ.**՝ գոյացաւ

^է **Եբբ.**՝ գիտնալ